

Naxçıvanın mərasim musiqisi (Novruz və toy mərasimləri)

Əhmədova Lamiyə (AMK)

Fakültə: Musiqi tarixi və nəzəriyyəsi

İxtisas: etnomusiqişünashlıq

Kurs: II

**Elmi rəhbər: sənətşünaslıq üzrə fəlsəfə doktoru,
dosent Jalə Gulamova**

Azərbaycan xalqının həyatında təbiət hadisələrinin rolü böyük olmuşdur. Belə ki, xalqın əməksevər təbiətindən irəli galərk bir sıra mərasimlər, əsasən mövsüm mərasimləri yaranmışdır. Qədim azərbaycanlılar baharın gəlişini səbirsizliklə gözləmiş, təbiətin oyanmasına səadət və xoşbəxtlik rəmzi kimi baxmış, onu xeyirin şər üzərində qələbəsi kimi qiymətləndirmişlər. Ona görə də insanlara xoşbəxtlik gətirən bu hadisə “Novruz” adlı milli bayramın yaranmasına səbəb olmuşdur.

“Novruz” bayramının dərin tarixi köklərini, ulu qatlarını kiçik ərazidə məhdudlaşdırmaq olmaz. Onu daha əhatəli miqyasda arayıb-axtarmaq, geniş nəzərlə baxmaq lazımdır. Bununla əlaqədar olaraq dərin mənə və məzmun kəsb edən hər hansı bir xalqın adı ilə bağlamaq olmaz. Qədim Şərq ölkələrində yaşayan, oturaq güzəran keçirən və yüksək əkinçilik mədəniyyətinə malik olan xalqların ixtirasi, onların bəşərə bəxş etdikləri zəngin mənəvi dünya kimi qiymətləndirmək lazımdır. Şübhəsiz, həm qədim xalqların, o cümlədən Azərbaycan xalqının bu bayramın təşəkkül tapmasında öz yeri vardır. Bayramın ümumi oxşar cəhətləri ilə yanaşı, hər bir xalqın özü-nəməxsus lokal variantı, səciyyəvi xüsusiyyətləri də aşkar duyulur ki, bu da tamamilə qanunauygún haldır.

Hər elin öz adət ənənələri vardır. Naxçıvan Muxtar Respublikasında da Novruz mərasimləri çox maraqlı keçirilir. Burada regio-

nun özünəməxsus adətləri, süfrəsi, tamaşa və oyunları hər zaman diqqət mərkəzində olmuşdur. Novruz bayramı hər il mart ayının 21-də həyatın 4 əsas ünsürü olan: od, torpaq, yel və su adları altında 4 müqəddəs çərşənbə kimi keçirilir. Bayrama bir ay əvvəl hazırlıq görülür: evlər təmizlənir, səməni qoyulur, şirin və yağlı çöçələr bişirilir, qohum-qardaşın evinə bayram görüşünə gedirlər. Ona görə də hər evdə mütləq xoş söz danışılmalı idi. Bunun özü də əxlaqi cəhətdən böyük əhəmiyyət kəsb edirdi.

Naxçıvanda Novruz bayramında axır çərşənbə günü “İlaxır” və ya “Yeddi ləvin” adı altında bayram edilir. “İlaxır” ilin axırı, “Yeddi ləvin” isə 7 növ, 7cür deməkdir. Belə ki, bu bayramda hər nə alınsa 7 növ olmalıdır, çünki 7 müqəddəs rəqəm sayılırdı.

İlaxır axşamı od qalayıb, tonqal yandırılar və hamı bu odun üstündən 3 dəfə hoppanaraq bu sözləri deyir: “ağırlığım, uğurluğum düşsün bu odun üstünə”. Bununla sanki köhnə ilin çirkinliklərini təmizləyirlər. İlaxır axşamının səhəri tezden yuxudan durub bulağa gedib suyun üzərindən túllanar, suyun içindən 7 ədəd xırda daş və bir qab su götürüb evə gələr və bu suyu evin hər tərəfinə ciləyər, bişirilməli çörəyin, yeməklərin içərisinə əlavə edər bununla da ruzi-bərəkətin artacağına inanardılar. Yığdıqları 7 ədəd daşda evin 4 tərəfinə atardılar.

Naxçıvanda Novruz bayramında keçirilən bir çox tamaşalar da vardır. Bunlardan “Xan bəzəməsi” tamaşası bu bölgəyə məxsus mərasimlərdən biridir. Burada tamaşa xalqın özü tərəfindən təşkil edilərək meydanda keçirilir. Əvvəller uşaqdan böyüyə hər kəs meydana toplaşar, gələnlərin üzərinə güləb səpilərdi. Onlar isə meydənin girəcəyində qoyulmuş boşqaba imkanı çatan qədər pul atardılar. Xalq tərəfindən xan seçilərdi. O, hökmranlıq etməyi bacaran, ağılı, danişib-gülməməlidir, yəni xan özü danışmir və onun bütün əmrləri vəzir və vəkil tərəfindən xalqa çatdırılırdı. Taxtdan aşağıda zurnaçılar dəstəsi yerləşir. Çalğı alətləri əsasən qara zurna, balaban və nağaradan ibarət olur. Xanın əmri ilə hamı çalıb-oynayırdı. Burada təlxəklərdə olur. Onlar xanı güldürməyə çalışırlar. Əgər xan güllərsə, onu suya basır, yeni xan seçirlər. Köhnə xanın devrildiyi yeni xanın

seçildiyi “xan bəzəmə” mərasimi “ölmə-dirilmə” və “köhnə-yeni” qarışığında səhnələşdirilmişdir. Müasir dövrdə də bu mərasim bir qədər dəyişilmiş formada olsa da keçirilir.

Bayram günlərində Naxçıvanda cavanların və uşaqların ən sevdiyi oyunlardan biri də “Kos-kosa”dır. “Kos-kosa” yaz bayramı münasibətilə tamaşaya qoyulan maska teatrı oyunudur. Bu oyunun əsas mənası qurtaran qışın qovulması, başlayan yazın alqışlanmasıdır. Burada kosa ömrünü başa çatdırmış qışın simvolik obrazı, keçi isə yazın rəmzidir. Kos-kosa tamaşasında bir nəfər zirək və hazırlı cavab oglana tərsinə bir kürk geyindirirlər, üzünü unlayır, başına uzun bir papaq qoyur, ayaqlarının altına ayaq formasında ağaç sarıyırlar. Boynuna zinqirov salır, paltarının altına qarnından yastıq bağlayır, bir çomçəni qırmızı bəzəyib əlinə verir və qapı-qapı gəzdərib oynadaraq pay toplayırlar.

Xalq bu gün də Novruz bayram edir, çərşənbələri səməni, şəkərbura, paxlava, bir sözlə bəzəkli xonçalarla keçirir, bayramla əlaqədar nəğmələri, adətləri, oyun və tamaşaları yaşadırlar.